

La increïble història d'en Pau Gagari

Conte col.laboratiu P3, P4, P5

Itaca, Sant Jordi 2016

"Bladiblá bladiblú: ara vindré amb tu"! I així va ser com en Pau Gagari es va enlairar amunt i amunt.... Des del pati de l'escola Itaca els nens i nenes, les mestres, el cuiner, la secretària... el miraven astorats... que feia en Pau Gagari allà dalt? Com hi havia arribat? Quan pensava tornar?

Aquell dia en Pau duia un xandall vermell i, sort d'això!, que sinó no el podrien ni veure... entre els núvols i aquella lluna que algun dia també es veu pel matí s'hi veia un puntet vermell petit, cada vegada més petit...

"Pau Gagaaaaaari!!!! Pau Gagaaaaaari!!!!" cridaven els nens i nenes des de P3 a 6è... però el puntet cada vegada s'allunyava més... fins que es va deixar de veure...

Llavors els nens es van quedar sense dir res durant uns minuts, fins que algú va dir en veu alta:
"Hem de trobar com sigui al Pau Gagari! És el nostre amic i potser ens trobarà a faltar allà on
hagi anat!"
I com ho farem? es preguntaven.

Després de rumiar una estona van trucar al 112 i de seguida van arribar els bombers. Els bombers portaven el camió amb l'escala giratòria.

El Félix, el cap de bombers, va dir que portava l'escala més gran de tota la ciutat. Va aconseguir veure un punt vermell, però el Pau Gagari no el sentia.

Els nens de P3 van decidir preparar entrepans de macarrons perquè el Pau tornés en sentir-ne l'olor.

Tots els nens de l'escola es van reunir al pati amb els entrepans de macarrons i amb les samarretes de timbalers vermelles perquè en Pau Gagari els pogués veure.

Va passar una bona estona i, de sobte, es va sentir al Pau Gagari cridant "jo en vuuuulll
uuuunnn entrepà de macarroooooonnnss!"

I... "Bladiblá bladiblú: ara vindré amb tu"! I així va ser com en Pau Gagari va tornar al pati de l'escola Itaca.

I conte contat conte acabat i si no és mentida deu ser... veritat

FI